

ÖRÖMHÍR

A zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia magazinja

Szól-e még Isten az emberekhez?

Egyszer egy fiatalember, aki komoly lelki életet élt, elment egy bibliaórára egy baráti családhoz. A találkozót vezető házaspár az imaórát két részre osztotta: hallgassuk Istent, és engedelmesen kövessük, amit kér tőlünk. A fiúnak szünet nélkül az járt az eszében, vajon Isten ma is beszél-e még az emberekkel?

Este tíz óra körül járt, amikor a fiatalember elbúcsúzott a barátaitól. Beült az autójába, és imádkozni kezdett:

– Istenem, ha még beszélsz az emberekkel, szólj hozzám. Hallgatni fogok a szavadra, és mindent megteszek, hogy engedelmesen kövessem, amit kívánsz!

Ahogy a város főutcáján hajtott, egyszerre különös gondolata támadt, mint ha valaki azt mondta volna neki:

– Állj meg, és vegyél egy liter tejet!

Megrázta a fejét, és hangosan megkérdezte:

– Isten, Te vagy az?

De mivel nem kapott választ, továbbhajtott. De a hang újra megszólalt:

– Vegyél egy liter tejet!

A fiatalembernek eszébe jutott a bibliai idézet, amikor a kis Sámuelhez szólt Isten, és ő nem ismerte fel a hangot.

– Rendben van, Istenem, ha valóban Te vagy az, akkor megveszem a tejet. Nem gondolom, hogy ez túl nagy próbatétel volna.

Megállt, megvette a tejet, és folytatta az útját hazafelé. A következő kereszteződésnél újra egy különös belső ösztönzést érzett:

– Fordulj be ebbe az utcába!

Ez valami örület, gondolta magában, és ment tovább. De újból érezte, hogy be

kellett volna fordulnia. Visszafordult hát, és követte a hangot. Félig tréfásan, félig komolyan azt mondta magában:

– Rendben, Istenem, megteszem!

Ment tovább az úton, elhagyott több kis utcát, míg egyszerre azt érezte, meg kell állnia. Megállt hát, és körülnézett. Tipikus városi környék volt, lakóházakkal és boltokkal. Nem a legjobb, de nem is a legelhanyagoltabb negyed. Az üzletek már bezártak, és a legtöbb ház ablaka sötét volt. Csak egy házban égett a lámpa az utca másik oldalán. A fiú újra hallotta a hangot:

– Menj, és add oda a tejet azoknak az embereknek, akik abban a házban laknak, a túloldalon.

A házra nézett. Kinyitotta a kocsiajtót, és kiszállt. De azután kétségei támadtak, és vissza akart szállni.

– Uram, ez örülség! Hogy csengethetnék be egy idegen házba éjjelkor?

A gondolat azonban, hogy oda kell adnia a tejet, nem hagyta nyugodni. Elindult hát, miközben azt mondta magában:

– Rendben van, Uram, ha te mondod, megyek, és odaadom a tejet ezeknek az embereknek. Ha az Úr azt kívánja, hogy örülteként viselkedjem, hát jó. Én engedelmeskedni akarok neki. Valami célja biztosan lehet; Ha pedig ki sem nyitják az ajtót, azonnal visszafordulok.

Átment az úton, megállt az ajtó előtt, és megnyomta a csengőt. Bentről mint ha egy gyerek sírása hallatszott volna. Egyszerre egy érdes férfihang szólalt meg:

– Ki az? Mit akar?

Az ajtó kinyílt, mielőtt a fiú elfuthatott

volna. Egy férfi állt előtte farmerben és ingben s nem látszott különösebben boldognak a fiatalember láttán.

– Mi történt?

A fiatalember gondolkodás nélkül átnyújtotta az üveg tejet, és azt mondta:

– Ezt önöknek vettem.

A férfi megragadta az üveget, és beleszaladt a házba. Azután egy nő szaladt át a folyosón kezében a tejjel, valószínűleg a konyha felé sietve. Mögötte a férfi, karján a síró csöppséggel. Amikor a férfi visszajött, a fiú látta, hogy a szemében hatalmas könnycseppek csillognak, majd zokogva azt mondta:

– Imádkoztunk. Nagyon sok tartozást kell kifizetnünk ebben a hónapban, és épp elfogyott minden pénzünk. Nincs több tejük a kicsinek. Kértem az Urat, mutassa meg, hogy tudnék tejet szerezni a kicsinek.

A felesége is kikiáltott a konyhából:

– Én arra kértem Istent, küldjön egy angyalt. Ön egy angyal?

A fiatalember kivette a zsebéből a pénztárcáját, és minden pénzét odaadta a férfinak. Azután megfordult, és szemében könnyekkel visszament az autójához. Megtapasztalta, hogy Isten ma is meghallgatja az igazak imáit.

Ha ezt a szöveget olvasod, ez azt jelenti, hogy Isten hozzád is szól. Annyi hangot hallasz napközben. Az a legfinomabb, amely a szeretetre hív, Isten hangja. Ez az üzenet Isten vágyának egy szikrája, Aki arra vár, hogy valaki meghallja a hangját. Szítsa fel benned ez a kis szikra a vágyat, hogy hallgasd Őt, aki annyi mindent szeretne mondani neked.

Gyermekek oldala

Húsvét: Jézus feltámadásának ünnepe

A nagyszombati ünnepi szentmise elején gyűjtjük meg a húsvéti gyertyát, ami a feltámadt Krisztust jelképezi számunkra.

Mi hiányzik a húsvéti gyertyáról? Egészítsd ki!

Gyertya-számtan:

Tudod-e hány napon át fogok világítani a szentmiséken?

Add össze a rajtam látható számjegyeket és add hozzá még az emmauszi tanítványok számát is. Ezután az összeget szorozd meg annyival, ahány tömjénszemet találunk a húsvéti gyertyán!

(_ + _ + _ + _) x _ = ___ Ennyi nap múlva lesz Pünkösd.

Ez egy régi, szétszakadozott pergamen. Rakd a darabokat sorba!

Ki mondta, kinek?

Te imádság közben hogyan szoktad Jézust szólítani?

„A gyertya lángja nem nagy, de a húsvéti gyertya lángja elegendő, hogy egészen sötét soha többé ne lehessen a Földön.” – írta róla Szent-Gály Kata.

Május – A Szűzanya hónapja

Május első vasárnapján köszöntjük az édesanyákat, akik a legfontosabbak számunkra itt a földön.

A gyerekek ezt így fogalmazták meg:

- ♥ Azért szeretem az édesanyámat, mert nélküle én sem jöttem volna a világra. (Sipos Anna)
- ♥ Azt szeretem az anyukámban, hogy ápol, amikor beteg vagyok. Ő a legjobb anya, mert vigyáz rám. (Francsics Fanni)
- ♥ Az én anyukám azért fontos nekem, mert mindig megbocsát. (Vas Violetta)
- ♥ Én azért szeretem anyát, mert mindent megkapok tőle, ami fontos az élethez. (Pummer Dóra)

Ebben a hónapban Szűz Máriát, Égi Édesanyánkat is köszöntjük a májusi litániákon.

„Hajnali szép csillag! Szomorúak vigasztalója! Angyalok királynéja! – Könyörödj érettünk!”

Gondolkodjunk el azon, mi lenne az a legkedvesebb név, amivel megszólíthatnánk Őt!

Az oldalt összeállította: Németh Krisztina

Szűz Mária
Szeplőtelen Szíve
Plébánia
Zalaegerszeg

Szerkesztők: Endrédi Fekete Ágnes, Kocsis Zsuzsanna, Körmendyné Polgár Csenge, Németh Krisztina, Marx Pál Fülöp, Sóska Zoltán, Vincze János • **Nyomdai kivitelezés:** Kapitális Nyomdaipari Kft. (4002 Debrecen, Balmazújvárosi út 14.) • **Felelős vezető:** ifj. Kapusi József • **Kiadó:** Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia (8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100.) • Telefon: 92/320-626 • E-mail: zeg3@martinus.hu

• Internet: <http://zeg3.martinus.hu> • **Tördelte:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó, Somogyi Edina • **Felelős kiadó:** Kürnyek Róbert • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Szent Márton jubileumi év

Egyházmegyénk védőszentje, Szent Márton, 316 körül látta meg a napvilágot a római kori Pannónia Savaria városában, a mai Szombathely területén. A következő évben ünnepeljük születésének 1700. évfordulóját. A nagy ünnepre való lelki ráhangolódás érdekében dr. Veres András, szombathelyi megyéspüspök Szent Márton előkészületi évet hirdetett, melyet 2014. november 11-én ünnepi szentmise keretében nyitott meg a szombathelyi székesegyházban.

De vajon ki volt Márton, kinek az emlékét 1700 év sem tudta feledésbe meríteni? Tisztelete egész Európában elterjedt, egyre erősödik, s lába nyomán kiépült a földrészünket átívelő Szent Márton zarándokútvonal.

Élettörténetében látszólag semmi rendkívülit nem találunk. Jómódú, pogány szülők gyermekeként született. Tizenkét éves korában hittanuló (katekumen) lett. A római légiónisztként szolgáló apa nem nézte jó szemmel, hogy fia rokonszenvezik a keresztényekkel, ő katonai pályára szánta fiát. A szülők iránti engedelmességből 19 éves korában mégis katona lett Márton, azonban példamutató életvitelével, erkölcsösségével kitűnt a társai közül. Szolgálatkészség és szerénység jellemezte, mely igen szeretetteljes, figyelmes magatartással párosult. Ennek egyik legismertebb példája az Amiens városa mellett történt köpenymegosztás története. Márton katonaköpenyének felét egy didergő koldusra terítette, majd másnap álmában megjelent neki Jézus ugyanabba a köpenydarabba öltözve, és a következőket mondta: „Márton, a hittanuló öltöztetett engem ebbe a köpenybe.” Az ifjú katekumen e naptól fogva szilárd bizonyossággal hitte a krisztusi igazságot: „Amit eggyel a legkisebbek közül tesztek, velem teszitek.”

Három év múlva megkeresztelkedett, majd a katonaságnak is búcsút mondott. Ezt követően Poitiers-ben, a szentéletű Hilarius püspök mellett szolgálta az Urat. Püspöke hamarosan diakónussá szentelte. Márton álmában utasítást kapott, hogy térjen vissza szülőföldjére, Pannóniába, s hirdesse ott is az evangéliumot. Savariában nagy buzgósággal végezte térítő munkáját, édesanyját is megkeresztelte. A kereszténységet bátran hirdető Mártonnak azonban meg kellett küzdenie a tévtanokat hirdető ariánusokkal. Nemcsak szülővárosából üldözték el, Itáliában is szembekerült velük. Üldözői elől a remeteség magányába vonult. Kezdetben egy szigeten talált nyugalmat, majd Galliában, Ligugé környékén telepedett le. Nem sokáig maradt magányában, mert egyre többen keresték fel, csatlakoztak hozzá, egész remetetelep jött létre a környezetében. Irányításával egy kezdetleges szerzetesi közösség alakult ki, mely szabályok szerint élte mindennapjait. Egyszerű ruházat, a birtoklás hiánya, imádság és munka jellemezte életmódjukat.

Márton az evangélium igazságaira tanította remetetársait, akik később szintén hittérítőmunkát végeztek.

Nem tett semmit a hírnévért, alázatos, odaadó élete, hitelesen megélt buzgó hite tette vonzóvá személyét az emberek előtt. Egész Galliában ismerték és szerették. 371-ben Tours püspökévé választották, melyet nem akart elfogadni. Egész Tours hívő népe őt kívánta püspökéül, nem igazán volt mit tennie. Kedves kis legenda meséli el, hogy a püspöknek nem kívánczó Márton a ludak óljába bújt el, de az állatok gágogása felfedte rejtekhelyét. Ezért is ábrázolják gyakran ludakkal. Püspökként is szerény, egyszerű életmódot folytatott. Egész egyházmegyéjében komoly hittérítő munkát végzett, templomokat építtetett, kolostorokat alapított. Életét számos csoda kísérte.

Még nyolcvanéves korában is buzgón látogatta az egyházközségeit. Egy útja alkalmával, Candes-ban, magas láz vette le a lábáról. Halála óráján így fohászzkodott: „Uram, ha népednek szüksége van rám, nem vonakodom a munkától.” 397. november 8-án hunyt el. Toursban temették el november 11-én, ez lett az egyházi évben az emléknapja. Személyében az első nem vértanú szentet tiszteljük.

Szent Márton magyarországi tiszteletét Szent István királyunk alapozta meg, amikor Pannonhalmán (Szent Márton-hegyén) monostort és templomot építtetett. Szombathelyen, egykori szülőháza helyén kápolna, majd

később templom épült, mely a középkor óta zarándokhely. E templomból érkezik hozzánk május 9-én Szent Márton ereklyéje, hogy templomunk falai között is tisztelhesük őt. Az ezüstbe foglalt ujjcsont ereklye, mely egyházmegyénkben zarándokútra indult, egyfajta utat mutat számunkra. Azt az evangéliumi utat, melyet Márton életpéldájával jelölt ki számunkra. Miért ne járhatnánk mi is ezen az úton? Miért nem hagyjuk magunkat Isten szava által vezetni? Miért ne törekedhetnénk napjainkban is az evangéliumi egyszerűsége? Miért nem hisszük el, hogy a szolgáló szeretet hatalmas erő, mely felemel Istenhez? „FELEMELŐ SZERETET” – a jubileumi év mottója. Szent Márton példája, földi maradványainak közelsége erősítsen minket a szeretet zarándokútján!

Kocsis Zsuzsanna

Imádság a Szent Márton Jubileumi Évben

Istenünk, hálát adunk neked Szent Mártonért, akit segítőkül adtál az irántad, az Egyház és az emberek iránti áldozatos szeretetben.

Ebben a jubileumi esztendőben, mint szülőföldjének gyermekei, még inkább igyekszünk követni őt az irgalmasság útján. Az embertársainkat felemelő szeretet által bizonyosságot akarunk adni a szeretet minden bajt legyőző és a világot újjáalkotó erejéről.

Szent Márton, légy közbenjárónk az Atyánál, hogy hitünkben megerősödve építsük a szeretet civilizációját. Miként te, mi se adjuk fel soha a reményt, hogy Jézus megváltásának erejében képesek vagyunk legyőzni a bennünk és a világban rejlő bűnt. Végül követni akarunk téged abban is, hogy a Szentlélek erejében bízva rendíthetetlenül hiszünk a szeretet végső győzelmében.

Amen.

„Mert drága vagy a szememben, mert becses vagy nekem és szeretlek” (Iz 43,4)

Hitoktatás a Nyitott Ház Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézetben

Közel negyed százada fogadjuk, látjuk el, neveljük, oktatjuk, gondozzuk és segítjük a megyében élő, s intézményünket választó sérülteket, halmozottan sérülteket, kiskoruktól kezdve ifjú felnőtté válásukig, és az őket nevelő családokat. Immár 6. éve folyik hitoktatás intézményünkben óvodások és iskolások részére. Jelenleg 2 óvodás, és 1 iskolás csoport működik. Az iskolások (4 fő) hitoktatását a tavalyi tanévtől már hitoktatói diplomával rendelkező gyógypedagógiai tanár Török Tamásné, Gyöngyi, az óvodások hitéletre nevelését (12 fő) pedig jómagam, Fazekas Rozália az intézmény gyógypedagógiai tanára, a megyéspüspök által megbízott önkéntes hitoktató vezetem.

Az éves anyag tartalma megegyezik a többségi óvodák, ill. az iskola alsó tagozatának anyagával. Növendékeink sajátosságaira alapozva történik Isten üzenetének átadása. Kidolgozott módszertana, menete nincs, hisz szervezett keretek között eddig nem valósult meg, nagyon speciális, és kevesen foglalkoznak vele. Mi is a Lélek indíttatására kezdtük el a munkát. Nekünk kell kialakítani, megtervezni a gyerekek nyelvére lefordítani hitünket. Mivel a csoportok összetétele folyamatosan változik, így évről évre újra kell tervezni. Az óvodásokkal sérülésük, képességük, teherbíró képességük alapján beosztva, két csoportban foglalkozom. A szülők gyermekeik állapotából adódóan a mindennapokban sokszor szembesülnek a kirekesztettséggel. Ezt szeretnénk ellensúlyozni azzal, hogy foglalkozásaink mindenki előtt nyitottak. Nincs kizáró ok. Együttléteink alkalmával az „Egész”-séget élük meg, hogy a teremtett világ egyenrangú részei. Isten nem személyválogató. Isten a SZERETET. Hisz: „Egy istenarc van eltemetve ben-

nem” (Reményik Sándor). Ezt ők nagyon tisztán hordozzák a szívükben.

Azt hiszem a legfontosabb, hogy olyan kegyelmekben részesülhetnek, amik nem földi mértékkel mérhetőek, mert ez misztérium. Mély érzelmi intelligenciával rendelkeznek, ezt kell bennük erősíteni, fejleszteni, gazdagítani, mert ezen keresztül elérhetünk értelmükig. Nálunk nagyon sajátos a hitoktatás. Folyamatosan megtapasztalom, hogy eszköz vagyok Isten kezében. S hogy jó eszköz lehessenek, a legalapvetőbb, hogy nekem is legyen naponta személyes istenkapcsolatom, mert ebből merítek, ebből nyerek útmutatást, ezáltal válok hitelessé.

A közös oltár készítése közben a kulcsfontosságú nevek, szavak, fogalmak gyakorlása párosul a készülődéssel: Jézus, Mária, Jézus édesanyja, gyertya-világosság, kereszt, őrangyal, az adott ünnepre készülődés színei. A várakozás, készülődés, a kimondott szavak segítik a lelki ráhangolódást bensőséges hangulatban, Istenre figyelni, megérezni, vele lenni. *Az Isten hozott! Isten veled!* köszönések nemcsak keretet adnak foglalkozásainknak, hanem azt is üzenik, hogy Isten mindenütt jelen van, veled van, bárhol is vagy. Fontos a meghitt, bensőséges légkör megteremtése, azoknak a daloknak az éneklése, amelyek megfelelő módon közvetíti: Isten úgy szeret, ahogy vagy, s azt, „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt 18,20)

Az imádság során fontos tudatosítani, hogy a sóhaj-tással is lehet kapcsolatot teremteni a Mennyei Atyával. A megnyitott szív, a sóhaj túlárad a fizikai akadályokon, az egekig hatol. Pár éve történt, az akkori élmény még most is erősen él bennem: leültünk, s már egymás kezét is meg tudtuk fogni. Éreztem kíváncsi várakozásukat.

Azon töprengtem, mit is lehetne a legfrappánsabban mondani. A lelegevenebb kisleány egyszer csak elkiáltotta magát: „Jézus szeretlek!” Döbbenetes és tanulságos! Azóta is használom e rövimát. Minden foglalkozáson elmondom személyre szólóan: Isten szeret! Örül, hogy vagy! Gyönyörködik benned! Tenyerébe írta a neved! Fontos vagy számára! Szegényebb lenne a Föld nélküled! Nemcsak megteremtett, hanem gondoskodik is rólad! Ezek az üzenetek mélyen megérintik őket, szívükbe hatolnak és formálják őket. A mozgássérült kamaszokkal – Jézus szenvedése kapcsán – lehetett beszélgetni arról, mit jelent számukra ez az állapot, hisz ők igazi Krisztus hordozók. Példát mutatnak nekünk szüleikkel, hogyan lehet a nehézségeket hordozni, elviselni, együtt élni velük. Őket nézve napi problémáink más megvilágítást kapnak.

Török Tamásné, Gyöngyi a kapcsolattartó intézményünk és a plébánia között. Ennek köszönhetően Kürnyek Róbert plébános, Robi atya és Szakál Szilárd káplán, Szilárd atya több alkalommal meglátogatta intézményünket. Bekapcsolódtak foglalkozásainkba, és ennek keretében balászdásban, hamvazásban is részesítették hittanosainkat, és az erre nyitott kollégáinkat is. Az elmúlt évek során három növendékünk volt elsőadózó, és van olyan kisleány, akinek családjával családostól részt veszünk. Ők már megtapasztalták, hogy a mi hittanos közösségünk egy nagy közösség része. Azon is dolgozunk, és segítjük, hogy minél többen bekapcsolódjanak családjukkal a plébánia által szervezett programokba, rendezvényekbe.

Megköszönöm intézményünk vezetőségének, hogy kezdetektől támogatják, segítik, érdeklődéssel figyelik munkánkat, növendékeink lelki fejlődését.

Fazekas Rozália, gyógypedagógiai tanár, önkéntes

Emmausz felé

Úton vagyunk. Földi életünk zarándokút. Az úton nem statikus állapot, hanem dinamikus folyamat, mert a keresztény ember számára az úton levésnek célja és iránya van, az örökkévalóság felé tekint, tehát a mennyországra irányuló, örök távlata van.

Kleofás és társa is elindultak a húsvéti események után, szívükben-lelkükben elfogódottság, a csalódás kudarcszerű érzése, a szomorúság megtapasztalása, a még meg nem értettsége a történéseknek. Kérdésfeltevések sora: hogyan lesz most tovább? Mi lesz velünk? Pedig mi azt reméltük... érzései kavarghattak bennük, egyfajta belső nyugtalanság, mégis mindez a keresés ígé-nyével párosult!

S ekkor, a lehető legfontosabb pillanatban érkeznek el a fordulópontra, egy igazi határhelyzetre! A Mester szegődik oda melléjük útítársként, bár ők először még nem ismerik fel őt. Jézus, személyes párbeszédet kezd velük, bevonja őket, majd kezdeményezőn bontja ki a szálakat, szépen sorban kifejtve az Írásokat és a próféták róla szóló jövendöléseit. Óriási változás megy végbe a két tanítványban, ahogy Krisztus fokozatosan megnyílik előttük s önfeltárukozása révén szemek látó szemek lesznek, s a pár perccel ezelőtti idegen útítársban meglátják, felfedezik a Messiást! Micsoda katartikus megdöbbenés lehetett! Valószínűleg egyfelől elszégyellheték magukat kishitűségük és kételkedésük miatt, más-

résről pedig hatalmas öröm járhatta át a szívüket a Fel-támadottal való személyes találkozásuk folytán. A vára-kozásuk és reményük beteljesült! Marasztalják, kéri az Urat, hogy maradjon velük. Szívük csak úgy lángol az örömtől, mely áthatja őket. Megerősítést kapnak, pont ott, pont akkor és pont abban, amire a legnagyobb szükségük volt, a hitükben; azért, hogy miként őket is megerősítette Krisztus, ők maguk is tanúságot tudjanak majd tenni Jeruzsálemben visszatérve az apostolokkal és az emberekkel találkozáskor, ahogy azt a szent sírnál járó asszonyok is tették, amikor látták az Urat.

Oly szép, amikor a perikópa, a szentmisén felolvasott szentírási szövegrészlet és a liturgia egymást segítve és erősítve, igazi harmóniában állnak egymással. Remek alkalom lehet erre a húsvéti szent idő, amikor is többször elhangzik az Örömhírben az emmauszi tanítványok története: Lukács evangéliumának 24. fejezete 13–35. verséig terjedő szakasza, melynek még mélyebb átélésére van lehetőségünk, ha a VII. B Eucharisztikus imádságban, lélekben odafigyelve mindannyian együtt ünnepe- lünk és adunk hálát a lelkipásztorokkal együtt.

„Magasztalunk téged, mennyei Atyánk, mert életünk útjain velünk vagy mindig, de kiváltképp most, midőn Szent Fiad, Jézus, szeretetének asztalánál gyűjt egybe minket, magyarázza a Szentírást és megtöri a kenyeret, mint egykor az emmauszi tanítványoknak.”

Sóska Zoltán

„Az élet nehéz pillana- taiban a keresztény em- ber Isten Anyjának pa- lástja alatt talál menedé- ket.”

Ferenc pápa

Mindszenty (Pehm) József és Égi Édesanyánk

Negyven évvel ezelőtt, 1975. május 6-án, 83 éves korában, Bécsben, egy műtétet követően hunyt el Mindszenty József bíboros, városunk egykori plébánosa. A Szűzanya hónapjában költözött az égi hazába. Mária, akit ő egész életében mélységesen tisztelt, kézen fogta őt. A nagy magyar főpásztor életútja előkészület volt erre a nagy találkozásra, hiszen mindenütt szívvel-lélekkel hirdette, hogy István király felajánlása óta Magyarország Mária országa, Regnum Marianum.

Mindszenty József az Égi Édesanya tisztelete mellett a földi édesanyákra is nagy szeretettel tekintett. Az anyai hivatást szentnek tartotta. Fontosnak érezte, hogy a leendő anyák, a leányok, már kiskoruktól fogva felkészüljenek az Isten szándéka szerinti anyai hivatásra. Ezért hívta Zalaegerszegre a Notre Dame nővéreket, hogy leányiskolájukkal e nemes célt szolgálják. Éppoly fontosnak tartotta a lelki anyaságot is: „Az édesanya csonkig érő gyertyája a lelkéből és véréből való gyermeknek. A nővér a női személyiség gyönyörű kivirágzása, meghal benne az én, mások gyermekeiért lesz lobogó áldozat.”

Mária lelki kincseinek ragyogásában kívánta látni a földi édesanyákat. A saját édesanyja volt erre az igazi példa, akinek gondoskodását, szeretetét mindig maga mellett érezte. A Máriás-lelkület, a rózsafüzér imádkozás mind anyai örökség volt számára. A rózsafüzért szent fegyvernek tekintette: „Nincs éle emberek ellen, csak emberekért, javukra, megszentelésükre történik.” – vallotta.

Bíborosként, 1947 júniusában, Kanadában járt, és részt vett az Ottawában megrendezett Mária Világkongresszuson. Mély lelki élményekkel tért haza, szívében megfogalmazódott a magyarországi Mária-év gondolata. Tervét a Püspöki Kar tagjai is támogatták, így lett az 1947. augusztus 15. és 1948. december 8. közötti időszak a Boldogasszony Éve. A Mária-év sokakban felszította a buzgóságot, országszerte hihetetlenül nagy tömegeket mozgató meg. Lelkiekben feltöltötte a háborús évek nehézségeitől meggyötört magyar népet. Valóságos új-evangelizációs év volt.

A vallásos lelkesedés újraeredése azonban rendkívüli módon felbőszítette a kommunista hatóságokat. Már jó ideje figyelték és rossz szemmel nézték Mindszenty bíboros bátor, a hit kérdéseiben meg nem alkuvó magatartását. Nem sokkal a Mária-év lezárása után, hamis vádak alapján, életfogytiglani börtönre ítélték. A börtönök alatt csak rejtetten élhette imaéletét, kézujjon azonban továbbra is végezte a rózsafüzért. Állhatatosan imádkozott Magyarország ateista elnyomás alóli felszabadulásáért, üldözöiért, az ifjúságért.

Később, a száműzetés éveiben sokat utazott. 1972 októberében eljutott Portugáliába is. Fatimában ő vezette az esti gyertyás körmenetet, majd másnap a kegyszobor jelenlétében a rózsafüzér ájtatosságát. Coimbrában személyesen találkozott Lucia nővérrel, a még élő fatimai látnokkal. Négyszemközti beszélgetésük tartalmát maig titok fedi.

Három évvel később, mikor küzdelmekkel teli földi zarándokútja véget ért, kérésére, a máriazelli kegytemplomban helyezték ideiglenesen nyugalomra. Teste itt nyugodott tizenhat éven át. Sírköve arany betűkkel hirdette: VIXIT ET VIVAT PANNONIAE SACRÆ (Élt és éljen a Szent Magyarorszáგért!). Hisszük, hogy a menyeyei hazában együtt imádkozik Máriával az ő emlékére épült templom híveiért, szeretett városáért, Magyarország megszentelődéséért. Kocsis Zsuzsanna

„Mindszenty József a Krisztushoz és az Egyházhhoz való hűségnek, valamint a hazaszeretetnek tündöklő tanúságtételét hagyta ránk.”

(Szent II. János Pál pápa – Esztergom, 1991)

ESEMÉNYNAPTÁR

- **Április 13-án, hétfőn** fatimai este lesz, benne 17 órától szentségimádási óra, 18 órától pedig szentmise.
- **Április 19-én, vasárnap** az esti szentmise után hangverseny lesz a plébániatemplomban.
- **Április 25-én, szombaton** a Mindszenty Iskolában kerül megrendezésre az Egyházmegyei Minisztertanálkozó.
- **Április 28-án, kedden** az esti szentmise után szentségimádás és közbenjáró imádság kezdődik.
- **Május 1-jén, pénteken** Andocs lesz az úti célja az egyházmegyei zárandoklatnak, amelyre plébániánk is indít autóbust.
- **Május 6-án, szerdán** Mindszenty bíboros halálának évfordulójára emlékezünk. Az esti szentmise előtt 17 órától imaórát tartunk boldoggá avatásáért.
- **Május 7-én, elsősütörtökön** 17 órától lelkipásztorokért és papi hivatásokért tartunk szentségimádási órát.
- **Május 8-án, elsőpénteken** 17 órától a plébániai Karitászcsoport vár minden imádkozni vágyót imaórájára.
- **Május 10-én, vasárnap** látogat el plébániánkra Szent Márton püspöknek, egyházmegyénk védőszentjének ereklyéje.
- **Május 13-án, szerdán** fatimai este lesz, benne 17 órától szentségimádási óra, 18 órától pedig szentmise, majd körmenet.
- **Május 14-én, csütörtökön** Vasváron rendezik meg a Szombathelyi Egyházmegye elsőáldozásra készülő hittanosainak közös lelkigyakorlatát. Az eseményről érdeklődni a plébánia hivatalban lehet.
- **Május 25-én, Pünkösdhétfőn** délelőtt 10 órakor és este 6 órakor lesznek a szentmisék. Ezen a napon reggel 7 órakor nincs szentmise. Szintén ezen a napon családi napot szervezünk, amelyen korosztályos programokra várjuk városunk családait. A részletes program a hirdetőtáblán és honlapunkon olvasható.
- **Május 26-án, kedden** az esti szentmise után szentségimádás és közbenjáró imádság kezdődik.
- **Május 28-án, csütörtökön** az érettségizők zárandoklata lesz Vasvárra. A programról érdeklődni a plébánia hivatalban lehet.
- **Május 29-én, pénteken** a hittanosok számára tanév végi gyónási lehetőség lesz.
- **Május 31-én, Szentháromság vasárnapján** a 10 órai szentmise keretében járulnak katekumenjeink a beavató szentségekhez, középiskolás bérházasaink pedig a bérházasokhoz.
- **Június 4-én, elsősütörtökön** 17 órától a lelkipásztorokért és papi hivatásokért tartunk szentségimádási órát.
- **Június 5-én, elsőpénteken** 17 órakor a Karitászcsoport imaórájára várunk mindenkit.

A Magdalai Mária közösség

Ez egy imacsoport tulajdonképpen. A város védőszentjének nevét viseli és oltalmát élvezi. Szerdánként az esti szentmise után szoktunk összegyűlni a plébánián. Néha soknak tűnik, mégis a jutalom nem marad el Jézustól: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” (Mt 11,28)

A csoport tagjainak megfogalmazása szerint ez az együttimádkozás olyan, mint „a zörgetés” Jézus szavaival élve: „Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek.” (Mt 7,7) Ugyanakkor: Az örök Atya tudunkra adta akaratának titkát, azt az őbenne előre meghatározott jóságos tervét, hogy elérkezik az idők teljessége, és Krisztusban, mint Főben, újra egyesít minket. (vö. Ef 1,9-10) E cél megvalósulásáért könyörgött az Úr keresztútja előtt főpapi imájában: Legyenek mindnyájan egyek. (vö. Jn 17,21) S e jóságos terv megvalósulásáért ébreszt vágyat bennünk az Atya és a Fiú egysége az Istennel való szüntelen közösségre a testvéri szeretetben, hogy Jézus nevében egybegyűlve, együtt könyörögjünk Atyánkhoz azért, amiért korunk hittapasztalata is kiált, hogy az Egyház, a kiengesztelt világ, elszakíthatatlan közösségben éljen a Szentháromsággal. Ennek szellemében dicsőítő és hálaadó imádsággal nyitjuk meg minden együttlétünket, hogy magdalai Mária patrónusunk hálás, buzgó lelkületéből példát merítve, körünkben is „lélegezni” lehessen Isten szeretetét, így megalapozva a „világba” való küldetés hiteles tanúságtételét. Majd az Egyház látható egységének legkisebb alkotó elemét adó, illetve a papság és a szerzetesi élet csíráját kibontakoztató családokért imádkozunk a szabadulás rózsafüzérében. Különösen is esdeklünk az Istennek felszentelt emberekért, hogy az Úr népét szolgálva, az Ő jósága által rájuk bízott egész nyáj, egységben haladjon az életszentség útján.

A heti élménybeszámoló szintén megerősít minket, hiszen: „A megosztott öröm dupla öröm, a megosztott bánat pedig fél bánat.” Az imacsoport teljesen nyitott az érdeklődő hívek számára. Szűz Mária, akinek Szeplőtelen Szíve oltalmába ajánlottuk közösségünket, könyörögj érettünk!

Szakál Szilárd káplán

